

Vypraveno

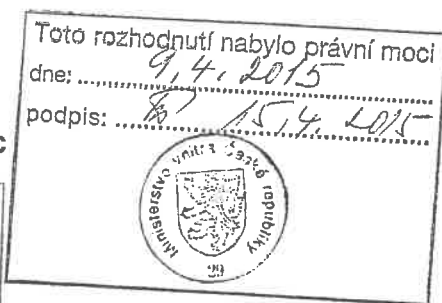
dne 1. 4. 2015

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0257r

MVCRP013EE3M

V Praze dne 30. března 2015
Č.j.: MV-13379-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

- Alžířsko, státní občan Alžířska, trvale bytem
(dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 10.11.2014, č.j.: VS-1066/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Prostřednictvím Krajského úřadu Libereckého kraje podal žadatel žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Žadatel je státním občanem Alžířska, ženatý, bezdětný. Manželství s českou státní občankou uzavřel v roce 2006. V České republice žije od roku 2004, trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ke dni 3.4.2006.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 29.5.2014 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo. Žadatele vyzvalo, aby se dne 24.6.2014 dostavil na Ministerstvo vnitra k jednání a předložil listiny pro vydání meritorního rozhodnutí, které v usnesení specifikovalo. Žadateli bylo sděleno, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo

žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Ministerstvo vnitra žadatele upozornilo na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že potřebné listiny, k jejichž předložení byl tímto usnesením vyzván, nepředloží. Žadatel se dostavil uvedeného data společně s manželkou na jednání na Ministerstvo vnitra. Bylo mu umožněno nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. K neprokázání znalosti českého jazyka sdělil, že sleduje českou televizi, čte český tisk, komunikuje v českém jazyce. V protokolu je uvedeno, že z celkových odpovědí žadatele bylo patrné, že není schopen rozlišit časy v českém jazyce a má problémy se skloňováním. Jeho odpovědi nejsou z hlediska obsahu a srozumitelnosti často relevantní.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, a podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Žadatel nespĺňuje podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, a podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. Žadateli vznikly nedoplatky na pojistném, jak je níže uvedeno.

Z předložených listin, tj. vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 22.4.2009 do 6.6.2014, a registračních údajů Všeobecné zdravotní pojišťovny o pojištěnci ze dne 9.6.2014, Ministerstvo vnitra zjistilo, že žadatel v období od dubna do května 2013 zaplatil veřejné zdravotní pojištění opožděně, dlužná částka činila 1080 Kč a následně 2 160 Kč. Manželka žadatele, jak vyplývá z protokolu z jednání dne 24.6.2014 na Ministerstvu vnitra, uvedla, že ke vzniku nedoplatků na veřejném zdravotním pojištění došlo v důsledku sankčního vyřazení žadatele z evidence úřadu práce. Do doby doručení rozhodnutí o vyřazení neplatil žadatel veřejné zdravotní pojištění, neboť Všeobecná zdravotní pojišťovna od něj odmítala platbu pojistného přijmout, dokud neobdrží předmětné pravomocné rozhodnutí úřadu práce.

Žadatel požádal o prominutí splnění podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství (§ 11 odst. 4 zákona o státním občanství). Ministerstvo vnitra se rozhodlo nesplnění podmínky neprominout.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. pozbytí dosavadního státního občanství, se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

V kontextu shora uvedených skutečností Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí ze dne 10.11.2014, č.j.: VS-1066/835.3/2-2014, podal žadatel včasný rozklad. V rozkladu žadatel popisuje svůj pobyt na území České republiky, uvádí skutečnosti související s uzavřením manželství s českou státní občankou včetně jejich nynějšího společného života. Vyjádřil se ke znalosti českého jazyka, a to tak, že se zdokonaluje, neboť jej učí manželka. Kurzy českého jazyka ani školu neabsolvoval, neboť nevěří, že se tam může naučit mluvit plynule česky. Konstatoval, že se znalost českého jazyka u něj hodně zlepšila.

Žadatel v rozkladu dále uvedl, že zdravotní pojištění si pravidelně platí a platby kontroluje. Konstatoval, že v minulosti měl s placením pojistného na veřejné zdravotní pojištění menší problém, což však nebylo způsobeno jeho vlastní vinou. Konstatoval také, že v České republice nemá žádný záznam v evidenci Rejstříku trestů ani jiný problém.

Žadatel závěrem rozkladu uvedl, že v České republice chce i nadále žít a založit rodinu.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra, ve shodě se závěry Ministerstva vnitra, konstatuje, že z listin obsažených ve spise vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky podle § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let a nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Žadatel nesplňuje podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „vyhláška č. 137/1993 Sb.“), a podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění.

K podmínce zakotvené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství ministr vnitra konstatuje, že žadatel tuto podmínku nesplnil a její nesplnění relevantním způsobem neodůvodnil, respektive neuvedl důvody, pro které nemohl splnit kritéria stanovená vyhláškou č. 137/1993 Sb. Ministr vnitra vycházel i ze skutečnosti, že samotný žadatel v rozkladu uvedl, že k získání znalostí a osvojení si českého jazyka nevyužívá specializované kurzy, ale využívá výuky, kterou mu poskytuje manželka. Vzhledem k tomu, že žadatel žije v Praze (pracovní integrace), tedy odděleně od manželky, za kterou v době pracovního volna dojíždí, lze se domnívat, že intenzita výuky českého jazyka nemohla odpovídat jeho případné výuce v jazykových školách nebo jazykových kurzech. Dostatečná znalost českého jazyka je přitom jedním ze základních předpokladů, aby se mohla osoba žádající o české státní občanství plně integrovat s českým prostředím. Přestože žadatelova žádost je posuzována podle zákona o státním občanství, je třeba zdůraznit, že zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), který je účinný od 1.1.2014, stanoví dokonce podmínku znalosti českého jazyka na vyšší úrovni a nově zavádí i prokázání znalosti z českých reálií. Ministr vnitra proto žadatelovu námitku a odůvodnění neprokázání znalosti českého jazyka v souladu s vyhláškou č. 137/1993 Sb. vyhodnotil jako irelevantní. Proto splnění této podmínky neprominul.

Ministr vnitra rovněž konstatuje, že žadatel řádně a včas neplnil i povinnosti, které mu vyplývají ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů). Z dokladů založených ve spise vyplývá, že žadatel v období dubna a května 2013 měl dluh na pojistném na veřejné zdravotní pojištění v částce 2 160 Kč. Vzhledem k tomu, že ministr vnitra žadateli neprominul podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, jak je shora uvedeno, případné prominutí podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství v kontextu této skutečnosti by nebylo relevantní.

Ministr vnitra rovněž konstatuje, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplynuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí, ministru vnitra nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout, neboť nesplnění dotčených podmínek ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, jak už bylo shora uvedeno, neprominul.

Ministr vnitra závěrem konstatuje, že Ministerstvo vnitra vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

